

מ"ת 4328/06 - מדינת ישראל ע"י נגד אדוארד מירונוב (עוצר) ע"י

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 22-06-4328 מדינת ישראל נ' מירונוב(עוצר)
תיק חיזוני: 269355/2022

בפני כבוד השופט שי שלחbert
הمحكمة
נגד
המשיב
אדוארד מירונוב (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד רות גדרון - סגנoria
ציבורית

החלטה

מונהת בפני בקשה להארכת מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים אליו מתנגדת בא כוחו המבקשת לשחררו לחופת מעצר.

רקע

ענינו של הנאשם נדון בפני מספר פעמים ובקצירת האומר תתואר השתלשלות העניינים בעניינו. כנגד הנאשם, הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש), נהיגה ללא רישון נהיגה - מעולם לא הוציא, אי ציות לשוטר במידים או שוטר שהזדהה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ברכב שכיריוין הרכב פקע פחות משישה חודשים, נהיגה ברכב כשלוחית זהיה אינה תקינה, נהיגה ברכב ללא ביטוח.

בעברו של המשיב 4 הרשעות בעבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, 2 עבירות של נהיגה בזמן פסילה, 2 הרשעות בעבירה של אי ציות לשוטר והרשעות תעבורתיות נוספות. כנגד הנאשם עומד עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים מתיק מרכז 21-03-6889 אשר הנו בר הפעלה במידה וירושע בכתב האישום הנוכחי שהוגש כנגדו.

המשיב נעצר ביום 12.6.22, והובא בפני יום לאחר מכן. בתחילת דרכו במעצר, היה הנאשם לא מיוצג, לא פעיל לצורך הסדרת יציגו (על אף שניתנה לו הזכאות לעירication שיחות טלפון לקיום הנושא) וסירב לשתחפ פעולה עם הסגנoria הציבורית שמונתה על ידי לטפל בעניינו.

לאור קביעה ראשונית לפיה קיימות כנגד המשיב ראיות לכואורה וקמה עלית מסוכנות, הוארך מעצרו מפעם לפעם לתקופות קצרות.

בדיון שנערך ביום 26.6.22, נ�ר המשיב לבקשת יציגה של באט כוחו מהסנגוריה הציבורית, אשר תרמה רבות לקידומו של הילך ופועלת עבورو ללא זאת.

מרבית היישוב בעניינו של המשיב נערך לבקשתו כשהוא נוכח במאצע של הייעודות חזותית ובשתיים מן היישוב נכח פיסית.

בדיון מיום 20.6.22, הורתתי לשירות המבחן לעורר למשיב תזכיר מעצר וזאת בתוקן שלושה שבועות לכל המאוחר.

בדיון מיום 26.6.22, הורתתי לבקשת באט כוחו, על שליחתו של המשיב להסתכלות פסיכיאטרית ועל העברתו למרכז רפואי בהתאם להחלטת הפסיכיאטר המחויז.

מספר דקות עובר לתחילת הדיון בעניינו של המשיב ביום 6.7.22, הגיע לידי תוצאות הבדיקה שנערכה למשיב במרכז לביריאות הנפש על שם אברבאן. ב"כ המשיב טענה כי אין די בבדיקה שנערכה. בהחלטתי מיום 17.7.22, התייחסתי למטרות ואופי הבדיקה הפסיכיאטרית בשלב המעצר וקבעתי לאור הבדיקה שנערכה כי לצורך היליך המעצר, אין צורך בשנותו של המשיב תחת אשפוז פסיכיאטרי.

שירות המבחן הגיע בקשה הנושאת את התאריך 14.7.22, לפיה בשל חוסר בכוח אדם, מתחבקשת אורכה להגשת תזכיר המעצר לתאריך 18.8.22 ואילך. בהחלטתי בנושא, דחיתי את מועד הגשת התזכיר ליום 25.8.22, לכל המאוחר.

הדיון באולם

בדיון שנערך בפני ביום 25.7.22, הדגישה ב"כ המבקשת כי מדובר בכשל מספר 5 של המשיב בכל הנוגע לעבירה של נהיגה כבלתי מורשה, כשל מספר 3 בעבירה של נהיגה בזמן פסילה וכשל מספר 3 בעבירה של אי ציות לאות שוטר. כן צינה כי כנגד המשיב עונש מאסר מוגנה בן 10 חודשים וכי ריצה שלושה עונשי מאסר, בסך כולל של 34 חודשים בגין עבירות תעבורה.

ב"כ המבקשת הדגישה כי לא ניתן לתת אמון במשיב, עונשי המאסר אינם מرتיעים אותו ואף אם יחליט בית המשפט לבחון חלופת מעצר, מבקש ימתן למסקירת המעצר.

ב"כ המשיב הסכימה לצורך הדיון לקוימן של ראיותanca כנגד המשיב וביקשה לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר תחת השגת עמותה בניהולו של מר דוד אגיב. ב"כ המשיב, הצינה את יתרונות ההשגה האמורה כחלופת מעצר וטענה כי במסגרת האמורה תוכל לסייע למשיב בשיקומו וביציאה ממעהל המאסרים החוזרים.

ב"כ המשיב גם הצינה מספר החלטות במסגרת הוחלט של שחרור מעצר בשל מצוקת שירות המבחן וטענה שחלופת המעצר שהוצאה תנגן על הציבור מפני קשיים מצד המשיב במקביל למנ הزادנות לשיקומו. מר דוד אגיב הציג את המsgiving בראשה והוא עומד במסגרת מפקחת הדוגמת לילוי השוהים בה לטיפולים ובמקרה של מקרים מסוימים במסגרת המתאימה למקרים מסוימים.

מר אגיב ענה לשאלות ב"כ המבקשת בנושאים שונים ובין השאר הציג את המקום בו מוצע לשכן את המשיב, את תנאי הפיקוח הקיימים בו ואת דרך הליווי של השוהים במסגרת הטיפולות.

לשאלות בית המשפט, הבahir מר אגיב כי בטרם ההחלטה לקלוט מועמד נערך לו ראיון ומוקן תסקירות. התסקירות מבוסס בעיקר על הראיון וההתאמאה למסגרת שעולה ממנו וכן על הרשותה ודוחו"ת סוציאליים. כן הבahir כי הנציג שראין את המשיב צמח בתחום מסגרת העמותה וכי דוח"ח סיקום הראיון מועבר אליו או אל העוזרת שלו. לדבריו של מר אגיב הוא בעל השכלה רחבה בתחום הקיינינולוגיה ותחומים נוספים בעוד

שהעזרה שלו הנה סטודנטית לתואר שני בעבודה סוציאלית.

בxicomיה טענה ב"כ המבקשת כי בשלב זה, לא נבנית למשיב תוכנית טיפולית שיקומית, אלא מדובר בדיון מעצר והמסוכנות הנשקפת מהמשיב לא מאיונית באמצעות מציע מר אגיב.

ב"כ המשיב טענה בxicomיה כי שחרורו של המשיב למסגרתו של מר אגיב תסייע בשיקומו ובכך תGESIM את האינטראס הציבורי המרכזי, תוך השימוש נוקשה בהרבה מלאה המקובלות במסגרת מעצבי בית. יזון כי התתרתי את שמיית דבריו של מר אגיב בדיון, על מנת להתרשם מהמסגרת אותה הוא מנהל, טוב הבדיקה שערך למשיב ועל האפשרות שתהווה חלופת מעצר בעניינו.

בסיום הדיון, הורותי כי המשיב יותר בשלב זה במעצר והחלטה בעניינו תינתן ותפורסם עד יום 27.7.22, בשעה 17.00.

דין ווחלה

ההוראות בדבר בקשה בCKET מעצר עד תום ההליכים המשפטיים, מנויות בסעיף 21 **חוק סדר דין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים)**, תשנ"א-1996 (להלן: "חוק המעצרים") הקובע כדלקמן:

(א) הוגש כתוב אישום, רשיAI בית המשפט שבפניו הוגש כתוב האישום לצדות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מלאה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מלאה:

(א) קיימם יסוד סביר לחוש שחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליני משפט, להתחמקות מהליך שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיימם יסוד סביר לחוש שהנאשם יסקן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;....

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן מוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכואורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיים גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגעתם בחירותו של הנאשם, פחותה;

(2) לנאים יש סניגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

מיום 12.5.1997 **תיקון מס' 1**

הנה כי כן, בדונו בבקשת מעצר עד תום ההליכים, שומה על בית המשפט לבדוק את קיומן של ראיות לכואורה וUILת מעצר, כאשר מעצר בפועל מהווה את האפשרות האחרונה שתחול רק ככלא ניתן להשיג את מטרות המעצר בדרך שונה.

סעיף 21א לחוק המעצרים דין באפשרות של הגשת תסקير מעצר

21א. (א) בדיון בבקשת מעצר לפי סעיפים 12 ו-21 ובערר על החלטה לפי סעיפים אלה, רשאי בית המשפט להורות על הגשת תסקיר מעצר ...

(ב) תסקיר מעצר יכול את נסיבותו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החולפות למשרר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.

כפי שקבעתי בדיונים קודמים, קיימות בשלב זה כנגד ראיותanca לכאן הшиб, אשר זהה כדבוי כמו שנגא על אופנו ואף עילת מסוכנות לנוכח עברו המכבד של הנאשם, הרדצטיביות שבמעשיו ועונש המאסר המותנה התלי ועומד כנגדו.

לעוני המשוכנות הגלומה במעשים המוחשיים לנאים, אפנה **לשפט 9573/09 בעדالة סלימאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 6.12.2009) במסגרת דין בית המשפט העליון במקורה שנסיבותיו דומות לאלו של הшиб שבפני. בית המשפט הורה על מעצר עד תום ההליכים, תוך שהוא קובע את הדברים הבאים:

מיום 16.6.2015 תיקון מס' 11

"במקורה שלפנינו, דעתך היא כי מן העורר נשקפת מסוכנות שלא ניתן לעילוף המעצר שהוצאה על-ידי. מסוכנותו של העורר עולה משלوبם של המעשים המוחשיים לו בכתב האישום, ביחד עם עברו הפלילי התובורתי המכבד. עיין בעברו הפלילי של העורר מעלה כי הוא הורשע בעבר במספר לא מבוטל של עבירות תעבורה, ובهن עבירות של נהיגה בנסיבות העולה על המותר, נהיגה באור אדום, נהיגה שלא בכביש, נהיגה ללא רישיון נהיגה, שימוש ברכב שנאסר בשימוש, ועוד; זאת על אף העבודה שמעולם לא היה לו רישיון נהיגה. אך חדשניים עובר למועד הגשתו של כתב אישום זה, הורשע העורר בביצוע של עבירות תעבורה בבית משפט השלום באילת, ונגזר עליו עונש של ששה חדשים עבודות שירות ופסילה מהחזקת רישיון נהיגה לפחות 12 חודשים, וכן שלושה חדשים מאסר על-תנאי כשהתנאי הוא שהעורר לא יעבור עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה... במספרם הרב של ההליכים המשפטיים שננקטו נגד העורר בגין עבירות התובורה שביצע, בעונשים השונים שהושעתו עליו בגין הרשעותיו בעבירות אלו, ואף באפשרות הגעתו של כתב אישום זה, הורשע העורר בביצוע של עבירות תעבורה בבית משפט השלום באילת, ונגזר עליו עונש של עבירה נוספת בגין עבירות המכסנת את הציבור".

דברים אלו יפים לעוני של הшиб שבפני וכאליהם נכתבו בಗינו. למשיב כאמור עבר מכבד בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונוהגה ללא רישיון, כתב אישום שהוגש כנגדו מייחס לו עבירות תעבורה חמורות ותליו כנגדו עונש מוותנה שלא הרתיע אותו לכוארו מלבצע עבירות תעבורה חמורות.

עם זאת, כפי שנפסק לא פעם על ידי בת המשפט, גם במקורה בו קיימת עילת מעצר עד לתום ההליכים, מצויה בית המשפט לבחון חלופות. הדבר נכון גם בעבירות תעבורה בהן נפסק כי יש לתת עדיפות לבחינת האפשרות לחלופות מעצר. כך למשל במסגרת **בשפט 10118/04 נזמי גיבאלי נ' מדינת ישראל** (פורסם

בנבו, 16.11.04) בו נאמרו הדברים הבאים: **הוראת שעה תש"ף-2020**
אני סבורה כי הטענה העברית העממית של העורר על רקע עברו הפלילי מקימה עילת מעצר. אף על פי כן, בנסיבות העניין, ראוי היה לבחון אם ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך של חלופה ויתכן שהדבר אפשרי. בית המשפט מצווה לבחון חלופה גם כאשר מתקיימת עילת מעצר ודאי שכן ראוי בעוני של מי שלכאורה עבר עבירות תעבורה".

לאור זאת ובשל העובדה בעינה גם לאחר שהוסדר יצוגו של הшиб, הפניה שנותרה בעינה לא מיזג בשלבים הראשונים של הדיון, הפניתי את עוני למסקירת מעצר, הפניה שנותרה בעינה גם לאחר שהוסדר יצוגו של הшиб.

בכל הנוגע לדין שנערך בפני בגין לחלופת המעצר, הרי שסבירו המוץ מהתבן, עומדת המחלוקת בין הצדדים בשאלות, האם יש בחלופת המעצר שהוצאה על ידי ב"כ הшиб בכספי להפיג את המשוכנות, האם ניתן כלל להפיגה והאם בשלה העת לדין בנושא או שיש להמתין לקבלת תסקירת המבחן.

התיחסות לשאלת הצורך בתקינות תסקירת מעצר נדונה במסגרת **בשפט 6556/21 מדינת ישראל נ' אברהים שיר יוסף** (פורסם בנבו, 11.10.21) (להלן: "בשפט שיר יוסף"):

אכן, בית המשפט אינו מנע מהידרשות לשאלת שחרורו של הנאשם לחלופה בהיעדר תסקירת מעצר, "ולצורך כך הוא רשאי לעשות שימוש בכלים אחרים דוגמת היגיון, השכל הישר וניסיון החימם" (בשפט 2762/05

מזהונך נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (24.3.2005); עניין פלוני, פסקה 6). זאת ועוד, ההחלטה אם להמתן לתסוקיר גם כאשר הגשתו מתעכבות יתר על המידה או להורות על שחרורו לחופפה זמנית שנבדקה תלייה בנסיבות המקרה, באופי העבירות, בגיןם ובמהות הסדר הזמן (בש"פ 5265/21 מדינת ישראל נ' מטר, [פורסם ב公报] פסקה 10 (2.8.2021); בש"פ 20/2021 גננה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 6 (29.10.2020)).

לב"כ המשיב למעשה שתי טענות שלובות זו בזו. הראונה הנה שהעומס על שירות המבחן צריך להוביל את בית המשפט לדון בחופפות המ Zucker גם ללא קבלת תסוקיר והשניה שהמסגרת שהוצגה מהוות חופה מעורר רואיה, גם לאור הבדיקות שנערכו על ידי מר אגיב וצוותו.

בישום האמור בש"פ שיר יוסף למקרינו, הרי שאופי העבירות המיוחסות לנאים חמורות ביותר ובערו המכובד מנסה מאוד על מתן אמון בו. בכל הנוגע במஹות הסדר הזמן, ניתן לראות בב"כ המשיב כמו' ש厶בקשת לראות בבחינה הנערכת על ידי מר אגיב וצוותו כמשמעותי "שירות מבחן חופה" שערך בבדיקה המצביעות על אפשרות שיקומו של המשיב והטיפול בו. תוכנו של תסוקיר המבחן כולל כאמור בהוראות סעיף 21א לחוק המעצרים והוא נערך בהתאם למתחווה קבוע. מוביל להמעט מחשבות העבודה שנערכות על יד המפקח המוצע, סבורני שהבחינה שנערכה על ידי אינה יכולה להיחשב כתחליף תסוקיר מבחן. בבדיקה זו מבוססת, כדברי מר אגיב עצמו, בעיקר (אך לא רק) על ראיון שנערך לנאים ועל התרשםות הנובעת מראיון זה. העוסקים בנושא מטעם מר אגיב, מנוסים בהתמודדות עם נאים אך השכלתם הפורמלית אינה בהכרח בטיפול באנשים הרלוונטיים. צוותו של המפקח המוצע אינו חשוף בהכרח למלא המידע הרלוונטי וניתן לראות בשימוש בו בלית ברירה כ" הפרטה" של שירות המבחן הסובל מממצוקות כוח אדם.

יתר על כן, התסוקיר לא הוכח ולא ברורים עד תום כל הnimוקים שמצוינו בו. בנסיבות אלו, חשוב לנו לאוכל לראות בבדיקה שנערכה כתחליף לתסוקיר מבחן המציג את החשש ממסוכנותו של המשיב.

אמונים עלי דבריה של ב"כ המשיב, לפיה קיים סיכוי שיעלה על דרך השיקום, ככלך מתווסף התרשםותי האישית כי חלה התרמןויות משמעותית בתנהגותו לאור דינוי המ Zucker. עם זאת, בכל הבודד לכל המעורבים בדבר, יש צורך בקבלת חוות דעת דעתם של אנשי המקצוע של המדינה בעניין זה. בחינה של שירות המבחן תספק סקירה אובייקטיבית של רקעו האישי של המשיב, התנהגותו לאחר הרשותי הקדמות, נכונותו לשיקום וסיכוייו כמו גם לגבי התאמתו לחופפות מעורר. הסקירה הנ"ל תספק תמונה כוללת יותר מזו מהתרשםות שיכל בית המשפט להתרשם מהנאשם שלא הכרה מקיפה של נסיבות חייו, ניסיונו הקודמי לשיקום, ככל שהוא כאלה, ושינויים ככל שהלו בו בעת האחרון.

בקשר לפסקי הדין שציינה ב"כ המבחן כאסמכתא לשחרורם של נאים ללא תסוקיר, לאור העומס המוטל על שירות המבחן, נתתי את דעתך עלייך **לבשפ 6217/21 ליאור אסולין נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 14.9.21). ב מקרה זה קיבל בית המשפט העליון ערעור על החלטת בית המשפט המחויזי ("הפור") החלטה של בית משפט השלום לשחרר נאים לחופפות מעורר, מוביל להמתן לתסוקיר. בהחלטתו, הדגיש בית המשפט העליון את צמצום התערבותו ערצת הערavo בהחלטת הערכאה דלמטה שלא להידרש לתסוקיר וקבע שאין בנסיבות המקרה בכך לצדיק התערבותה בהחלטת שופט המעצרים מהערכאה הראונה שסביר כי יש אפשרות להתרשם בכוחות עצמו מדיות חופה המ Zucker שהוצעה. בית המשפט הוסיף וקבע ש "כן בתקופת שגרה, וכן בתר שאת בתקופה בה אנו מצאים, לאור האילוצים במסגרותם פועל שירות המבחן בעת הזה".

מהאמור עולה שבית המשפט העליון מעניק אומנם משקל לסוגיות אילוצי שירות המבחן, אך כשייקול שאין
בליעד.

בבשפ 5406-2019 יגאל פלישוק טלפיס נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 19.6.08) שדן במצב בו נקט שירות המבחן בעיצומים נקבעו הדברים הבאים: "אם ביוםים כתיקונים אין בית המשפט מחייב בקבלת תסקير מעוצר לצורך החלטה על שחרורו של הנאשם לחופפת מעוצר, מקובל עליי כי ביוםים אלה, של עיצומים ממושכים שנוקט שירות המבחן, ישנים מקרים בהם ניתן להורות על שחרורו של הנאשם לחופפת מעוצר מבלי שתתקבל תסקיר שירות המבחן. זאת, בין היתר בשל לטיב העבריות, לנسبותיו האישיות של הנאשם, ליתר נסיבות העניין ולאחר שמועד סיום של העיצומים אינו ידוע, ומוקדם שבית המשפט סבור כי המידע שבפניו מאפשר לו להעיר אל שכן האם יש בכוחה של לחופפת המוצעת להפגיג את מסוכנותו של הנאשם. סיכומה של נקודה זו, מדובר בעניין הנutan לשיקול דעתו של בית המשפט". בהמשך נפסק: "כל שהעיצומים בשירות המבחן ימשכו ואם לא יונח תסקיר בפני בית המשפט המחווי במועד שנקבע, חזקה על בית המשפט שיביא בפניו נתון זה, כמו-גם את משך התקופה בה שוהה העורר במעוצר ואת החופפות המוצעת, ויפסק כהבנתו".

אומנם מקרה זה עסק בעבריות חמורות של התעללות ותקיפת חסר ישע, אך גם בו יש בכך לדגיש את שקד'ן הנתון לבית המשפט לפי נסיבותו של כל מקרה ומרקם.

דוגמה לפסיקה נוספת במסגרת החלטת להמתין למסקיר שירות המבחן ניתן למצוא **במת' (ו-ט)**
20-08-2010 מדינת ישראל נ' מוחמד עבד אל קאדר (פורסם ב公报 21.9.20).

לאור כל האמור, בהתאם לנתונים שבידי בשלב זה והתרשםומי המשיב ומחופפת המעוצר שהוצאה, החלטתי שלא לשחרר את המשיב לחופפת המעוצר שהוצאה ולהורות על המשך מעוצר עד ההחלטה אחרת תוך המתנה למסקיר שירות המבחן בעניינו.

לאור העובדה של המשיב במעוצר מזה תקופה ארוכה ולנוכח החשיבות המוענקת בהחלטתי למסקיר המעוצר, אני מורה לשירות המבחן להקדים את הגשת התסקיר עד ליום 21.8.22. שירות המבחן מתבקש לעורר כל מאץ על מנת להקדים את הגשת התסקיר ככל הנתון, אף לפני מועד זה גם בהתחשב בעומס הרוב הקיים כיום.

דין נוסף בתיק יקבע ליום 22.8.22, בשעה 12.00. לאור בקשה המשיב בדינום הקודמים, ישתתף הוא בדין האמור באמצעות הייעודות חוזית.

ניתנה היום, כ"ח تمוז תשפ"ב, 27 ביולי 2022, בהעדר הצדדים.